

stensen som Ordfører for Venstre foreslog, at de saakaldte Krigsinvalider — Invaliderne fra 3-Aars-Krigen og fra Krigen i 1864 — skulde have et særligt Tillæg paa 300 Kr. Dette Forslag mødte Tilslutning fra alle Sider, og Finansministeren fremsatte ved Sagens anden Behandling et Ændringsforslag i saa Henseende, der blev vedtaget. Der var den Gang en udelt Mening om, at overfor Invaliderne havde Staten en særlig Forpligtelse, netop fordi, som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg for et Øjeblik siden sagde, disse Mennesker ikke frivilligt var kommet ind i den Stilling, hvori de havde sat deres Førlighed til. Nu mener den højtærede Sundhedsminister, under hvem Invalideforsørgelsen er kommet til at sortere, at den gældende Lovs Satser er for høje, og han ønsker ved det foreliggende Lovforslag at bringe Overensstemmelse mellem de Understøttelser, som gives, og Prisniveauet, som det ligger nu i Forhold til Prisniveauet, som det laa, da Lovforslaget blev vedtaget i 1919. Jeg er ikke saa sikker paa, at det lader sig gennemføre saa helt let for de løbende Forsørgelsers Vedkommende. Jeg haaber, at den højtærede Sundhedsminister nøje har undersøgt dette Forhold. Jeg er, som sagt, tilbøjelig til at mene, at det ikke er saa helt let at gennemføre, og jeg kunde i hvert Fald tænke mig, at der vilde følge Processer efter, hvis dette Lovforslag maatte blive gennemført. Jeg har ogsaa en Fornemmelse af, at man egentlig har staaet noget usikkert overfor dette Spørgsmaal i Ministeriet, i hvert Fald kan jeg ikke rigtig rime Lovforslagets § 2 med Udtalelser, som findes i Bemærkningerne til Lovforslaget. Der staar i § 2: „Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1927“, og derudfra skulde man jo slutte, at samtlige Nedsættelser gennemførtes til den Tid. Men i Bemærkningerne til Lovforslaget staar der følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse: „Det bemærkes, at det for de løbende Forsørgelsers Vedkommende vil være rimeligt og mest hensigtsmæssigt at lade Nedsættelsen indtræde, efterhaanden som Spørgsmaalet om Forsørgelsernes Fornyelse kommer til at foreligge for Ministeriet. I de Tilfælde, hvor Forsørgelsen er tilstaaet kun for et Aar, vil Nedsættelsen kunne foretages i Løbet af det første Aar efter Lovens Ikrafttræden.“ Her synes det jo altsaa ikke, som om Lovens § 2 egentlig gælder for de løbende Forsørgelser, men kun for de tilkommende Forsørgelser. Og Ministeren føjer til i Bemærkningerne: „For de ved-

varende Forsørgelsers Vedkommende vil Ministeriet i Løbet af den nærmeste Tid efter Lovens Ikrafttræden foretage en Revision af de paagældende Sager.“ Jeg maa tilstaa, at jeg har været lidt usikker overfor, hvad dette egentlig skulde betyde, og jeg vil gerne bede den højtærede Sundhedsminister om at forklare det nærmere. Betyder det, at samtlige disse Sager: vedvarende Forsørgelser skal tages op til Undersøgelse, og at det skal afgøres, om de muligt hører hjemme i en anden Afdeling end den, de staar i, eller skulde det være saaledes, hvad jeg ogsaa har tænkt mig, at der i Stedet for „Sager“ egentlig skulde staa „Satser“? Det hele forekommer mig at være noget uklart og ikke at være i nøje Overensstemmelse med det, der staar i § 2, at Loven træder i Kraft den 1. April 1927, for det kan den da altsaa ikke gøre for en Del, nemlig for de løbende Forsørgelsers Vedkommende. Hvad de ny tilkommende Invaliditeter angaar, er det jo givet, at for dem kan man nedsætte Forsørgelsestaksterne, og jeg skal ikke nægte, at der maaske kan være nogen Grund dertil, men jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem Hr. Borgbjerg i, at en Nedsættelse af Beløbene ikke bør betyde en Nedsættelse af Vilkaarene for de paagældende, saaledes som man har tænkt sig dem i 1919, da man gav Loven, og derfor mener jeg ogsaa, at det Pristal, som den højtærede Minister er gaaet ud fra, og hvorefter han er kommet til en Nedsættelse paa 25 pCt., Pristallet 242 i Forhold til det nuværende Pristal 181, ikke er det rigtige. Man bør gaa ud fra det Pristal, under hvilket Loven blev til — og det er rigtigt, at det var 211 —, og det begrundes nu en Nedsættelse paa 14 pCt., for at man kan blive ved de Vilkaar, man havde undt Invaliderne i 1919.

Ud fra disse Betragtninger kan jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Ministeren for Sundhedsvæsen (Rubow): Jeg vil gerne takke de ærede Ordførere for den velvillige Modtagelse, dette lille Lovforslag har mødt. Jeg skal tillade mig at føje et Par Bemærkninger til mine Udtalelser ved Fremsættelsen, da jeg den Gang maatte forkorte min Tale meget betydeligt af Hensyn til den fremrykkede Tid. Mine Bemærkninger skal imidlertid ikke tage lang Tid. Ved Loven af 1919 sammenarbejdede man en hel Række af Love, 12 eller 13, tror jeg, helt tilbage fra 1851. Jeg skal nu ikke gennemgaa disse